

Рядко граждани хлѣбъ доносѣхъ
 Отъ милостышѣъ вси затворени
 Бѣдни прихранѣ скѣднѣ чѣкахъ
 Тлѣхъхъ гладни ненахранени!

Слѣжба, изпытванье тамъ нѣмаше!
 Многи невинни бѣхъ хвърлени
 Нико' усѣдбѣъ непознаваше
 Тѣжахъ горко вси отчаяни!

Турчин' убіецъ незапирахъ!
 Само христянско бѣше казнило,
 Него поганиц' еще награждахъ,
 Тако владѣе турско бѣенило!

Мѣсицы цѣлы шесть тамъ стояхъ!
 Тѣло ми бѣше изнемошѣло,
 Чѣкахъ си смърть душѣ берѣхъ
 Живота чюство бѣ с' изгубило!

Свадба султанска бѣше станала,
 Българска милостива дѣсеница
 Время пріятно бѣ сполучила
 Бѣдны д' избави нас' отъ тѣмицѣъ.

Толко е было тѣмъ допустено
 Само невръстни да имъ ся дадѣтъ,
 Тяшко и скѣпо златѣмъ купено
 Други же бѣдни тамо да умрѣтъ! (32)